

Увод:

Човек је почео да загонета још у најстарије доба, а првобитна функција тог жанра усмене књижевности битно се разликовала од данашње. Пошто је од наших предака било изражено веровање да зли духови најчешће нападају све што је добро, племенито и конструктивно, алегорија и други облици „тајног језика“ почињу да се користе да би се заварала нечиста сила (заштита породице, куће, стоке и др.) Помоћу загонетки се проверавала и мудрост, сналажљивост и образованост човека, па су зато оне присутне у многим обичајима развог народа. Временом, са развојем културе и цивилизацијског модела уопште, загонетка мења своју улогу и почиње да се користи за проверу знања, моћи запажања и интелигенције, да би још касније постала енигматско средство.

Појам загонетки

Загонетке су кратка алегоријска питања која помоћу сликовитих речи буквалног значења крију у себи право, пренесено значење, које треба мисаоним напорима, досетљивошћу и маштовитим поређењима одгонетнути. Настале су вештим скривањем кроз игру речима. Онај ко одгонета испољава свој дух, смисао за уочавање сличности међу предметима и свој лирски однос према њима. Загонетке су врло старе и воде порекло из човековог мистериозног, културног и верског схватања света. Загонетке су једноставније књижевне форме, сродне песништву, које садрже опис у облику досетке, кога треба растумачити- открити шта се крије иза њега. Ово решење је мање или више скривено, а буквални приступ трагању за њиме не доноси резултат. Карактерише их субјективност, ритмичност и метафоричност и по правилу су кратке. Често су римоване, што им даје поетску форму достижући једноставну лепоту песме. Оне су говорне-мисаоне игре, које су изражене у виду описног или непосредног, често збуњујућег питања, које захтева одговор. Питање је формулисано у готово утврђеном облику и има само један прави одговор, који је прихваћен у традицији.

Специфична обележја, по којима се издвајају загонетке као посебна књижевна врста, су: мисаона-говорна игра, која захтева оштро запажање, проицљивост и дух; мисао, предмет, радња, биће у њима се приказује посредно, најчешће у виду метафоре; процес загонетања има два дела: загонетку и одгонетку; до одгонетке се долази путем различитих аналогича по сложености, супротности, функцији и сл. Значај загонетки

Дуго се сматрало да су загонетке намењене одраслој читалачкој публици. Многи дечји писци су схватили да дете није само човек у малом и омогућили су им да користећи садржаје ове књижевности уживају у њој. Педагози сматрају да су загонетке неопходне у раду са децом предшколског узраста, јер доприносе развоју дечијег сазнања и развијању одређених способности. Бројне су тврдње у литератури да је ова књижевна врста потврдила свој значај и да се употребљава на свим ступњевима васпитно-образовног система. Будући дечију машту, обогаћују памћење, развијају пажњу, активирају говор и самостално изражавање. Дете најчешће усваја загонетку кроз лично искуство у игри, шетњи дружењу, на излетима и другим местима. Због недостатка искуства и знања загонетке се не могу примењивати у најмлађем узрасту. Више се употребљавају у раду са предшколским узрастом. Да би деца разумела загонетку, морају добро познавати појам који је чини. Циљ загонетке је да дете уведе у свет обичних ствари и уобичајеног поретка међу појмовима, на занимљив и игрован начин. Интерпретацијом загонетке делујемо на дечије мисаоне процесе, форме мишљења и њихове мисаоне особине. У интерпретацију загонетку децу треба уводити постепено. У раду са предшколском децом васпитач може организовати загонетну игру или вербалну загонетку. Загонетне игре су занимљиве и опуштајуће игре за децу организоване као:

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com